

O življenju, smrti in ljubezni. – Več o izviru pri Adritzu

15 November 1840, nedelja, od 1/2 10 ure dopoldan do 1/4 1 ure popoldan

Dne 13. Novembra 1840 popoldan, so se J. L., Andr. in Ans. H. odpravili k izviru Andritz in tam pol ure uživali v miru in čistosti izvira.

1 To, kar ti je kot Mojemu služabniku povedala deklica, (izvir) vidna samo tebi, ko si jo pri mostu vprašal, ali bi ti še kaj povedala o izviru, ti lahko sedaj to služi kot dober uvod. In sicer: "Obstaja samo eden in samo ta lahko govori. In, ko ta govori, vsa narava spoštljivo molči, saj ne razume pomena teh besed, razen besed tega Enega."

2 Glej, to je dober in primeren vstop, kajti nič neživega ne more govoriti in kakor koli odgovarjati; samo Jaz, ki sem življenje samo in povsod živ, lahko oživim, kar želim in kar vidim in lahko dam kamnu oči in ušesa, usta in tekoč jezik, da govori jezik, ki je razumljiv tako Meni kot tistemu, ki mu želim dati razumevanje.

3 Ker pa, kot je bilo že omenjeno, za žive ni nič mrtvo, potem tudi zame kot najbolj živega ne more biti ničesar mrtvo in s tem tudi ničesar, kar ne bi moglo govoriti. Kajti v moji navzočnosti mora tudi pepel sežganega telesa vstati in odgovoriti na vsako Moje vprašanje. Ali obstaja kaj v vsej neskončnosti, kar ni iz Mene?

4 Jaz pa sem, kot sem že rekel, od vekomaj življenje samo in bom to ostal za vedno. Kako pa lahko iz življenja izide nekaj mrtvega? Tudi, če je stvar pred vašimi očmi brez življenja, pred Mojimi očmi ni brez življenja! Čeprav ste zaradi greha umrli, niste umrli v Mojih očeh. Prva možnost je verjetno mogoča, druga pa je popolnoma nemogoča.

5 Vse, kar je izšlo iz Mene, je oživelo. Ker pa je Moje življenje samo ljubezen in modrost v najvišjem redu, mora tudi vse ostati v tem redu, v katerem in iz katerega je bilo prisiljeno iziti iz Mene. Kajti kar ni bilo, ni moglo nastati samo od sebe, ampak sem to moral najprej ustvariti Jaz in šele nato se je po Moji volji in z močjo Mojega reda pojavilo iz Mene kot ustvarjeno bitje.

6 Ko pa so se bitja pojavila, so morala biti opremljena tudi s sposobnostjo svobodnega gibanja po Mojem ukazu - tako kot se otrok takoj, ko pride iz materinega telesa, začne svobodno gibati s svojimi okončinami.

7 Dokler je otrok še slaboten in majhen, ga vodite za roko, ko pa postane močan, mu pustite prosto pot. Ko pa postane vse močnejši, ga z vzgojo, ki se izraža v vseh vrstah sankcioniranih zakonov, usmerjate tako, da najbolj ustreza vašemu redu.

8 Če pa je na primer otrok tako hudoben, da noče izpolnjevati vaših ukazov in se jim nenehno upira, kaj boste storili z njim? – Povem vam: kaznovali ga boste in to toliko bolj, kolikor bolj nasprotuje vašim ukazom. Če bo otrok kljub vaših kaznim postal vedno slabši v svoji svobodi, namesto da bi postal boljši in na koncu celo nevaren za vaš red, kaj boste potem naredili z takšnim otrokom? - Ali ne boste sami rekli: 'Če bom otroka pregnal iz hiše, se bo čez čas vrnil in se v svoji hudobiji ponoči maščeval in tako zažgal hišo nad mojo glavo? Tako bi se lahko celotna zgodba za moj domači

red slabo končala. Zato otroka ne bom izgnal iz hiše, ampak mu bom zvezal roke in noge, ga držal v zaklenjeni sobi s skromno hrano in potrpežljivo čakal, da pride čas, ko se bo pokesal in se vrnil k Mojemu redu."

9 Glejte, kar ste vi hoteli storiti svojim otrokom, sem Jaz storil tistemu, ki je izšel iz Mene. Vprašajte pa se: Ali ste otroka zaradi tega pred svojimi očmi ubili, čeprav ste ga le upravičeno omejili v zlorabljeni svobodi? - Zagotovo ne! - In tako kot vi niste ubili otroka, čeprav ste sami po sebi hudobni, toliko manj bom Jaz, večna, edina Dobrota Sama, ubil nekaj, kar je izšlo iz Mene! - Ker sem živ, iz Mene ne more iziti nič mrtvega in ker sem nadvse dober in ljubeč, tudi ničesar ne morem ubiti.

10 Zdaj boste vprašali, kaj je torej "biti mrtev" in kaj je "smrt"? - Povem vam: mrtvo samo po sebi je le tisto, čemur je namerno odvzeta zmožnost svobodnega gibanja v njegovem slabem redu proti Mojemu redu. Zato smrt sama ni nič drugega kot vztrajanje v vsem, kar je v nasprotju z Mojim redom. Posledica take vztrajnosti je potem nujna sodba, s katero se neurejenemu bitju zvežejo roke in noge in se zanj pripravi soba, v kateri je neurejeno bitje zaprto, dokler se s kesanjem prostovoljno ne vrne v Moj red.

11 Zato Mi ni potrebno govoriti, kaj je življenje; kajti, če veste kaj je smrt sama po sebi, se življenje razodene samo.

12 Zdaj, ko ste to slišali in vidite, zakaj lahko govorim samo Jaz in zakaj me razume vsa narava, lahko razumete tudi, kaj je deklica nevidno govorila Mojemu služabniku pri izviru.

13 Če pa bi imeli tako zaprtega otroka, ki sem ga prej omenil, vas sprašujem, kdo bi se potem lahko pogovarjal z otrokom, ki je v dobrem varstvu? Rekli boste: "Nikomur ne dovolimo, da bi govoril z njim, razen sebi, da ne bi prvič, zlobnega otroka še bolj pokvarila kakšna predčasno usmiljena hinavska usta in drugič, da ne bi zlobna otrokova usta kakšno urejeno srce pripeljala do nereda."

14 Če pa pride k tebi pošten človek in reče: 'Oče, daj mi videti svojega neukrotljivega otroka; v svojem srcu sem našel dobro besedo, ki mu naj jo v Tvojem imenu povem. Zato naj grem k njemu, da ga bom videl in z njim govoril. Tedaj bo oče rekel prijatelju: "Dovoli mi, da najprej slišim besedo in vodil te bom k svojemu otroku in ti odprl njegovo temno sobo." Glejte, tak Oče sem tudi Jaz! - Kdor pride k Meni z iskrenim, ljubečim srcem in v Mojem imenu, ga bom tudi Jaz takoj spoznal, da je prišel k Meni zaradi Mojega imena, da bi poveljal to Moje ime v sebi in s tem v vseh Mojih živih stvaritvah. Glejte, tudi njemu bom rekel: „Pridi k Meni in popeljal te bom v vse sobe svojih zapornikov, ti pokazal njihove ječe in razkril njihovo hudobijo tvojemu srcu. Ti se bodo spotikali nad zvestobo tvojega srca, ki mi je predano in bodo videli, kaj je

bolje, biti prijatelj ali sovražnik Mojega reda."

15 Glejte, s tem vam nočem povedati nič drugega kot to, da se bodo tistemu, ki popolnoma resno misli na svojo ljubezen in povelečevanje Mojega imena, postopoma odklenile vse komore Mojega neskončnega stvarstva. Nobena točka mu ne bo ostala mrtva in tuja, odprle se mu bodo zračne in zemeljske komore. Z enim očesom bo gledal veliki svet duhov, z drugim pa hkrati svet teles, da bo spoznal, kako eno izhaja iz drugega in kako je eno za drugo.

16 Vendar pa si dobro zapomnite, da tega ne bom odobril vsakomur, tudi, če bi Me za to prosil dan in noč, dokler ne bo popolnoma resno začel ljubiti Mene. Nebeško kraljestvo namreč vedno trpi silo in le tisti ga bodo dosegli, ki se ga bodo lotili z železno silo. Toda ta "železna sila" ni nič drugega kot sila ljubezni. Kajti ljubezen zmaga vse!

17 Če pa bi kdo med vami hotel reči: "Da, rad bi storil vse in se odrekel zadnje kaplje krvi, če bi lahko le enkrat kaj videl ali slišal, da bi vedel, ali je v vsem tem kaj res? Kdo vam je dal luč oči, kdo vam je dal sluh? In, kdo vam je dal vse druge čute? Kdo vam je dal srce, da ljubite in razum, da razmišljate? Če tega niste prejeli od sebe, saj to očitno imate, kako lahko rečete, da še niste videli in slišali?"

18 Ali niste vi prej živa beseda iz Mene v svojem celotnem bitju? - Če pa berete knjigo in izpustite prvo besedo, ki je najpomembnejša in okoli katere se vrtijo vse besede v celotni knjigi, kako boste razumeli preostanek knjige življenja? - Glejte, vi sami ste prva beseda v knjigi življenja! Če želite brati to knjigo in jo brati razumljivo, morate najprej popolnoma izgovoriti to prvo besedo, ki ste vi sami in šele nato druge besede, ki so vse zapisane v veliki knjigi, da bi pojasnile prvo osnovno besedo.

19 Kako pa se glasi ta beseda? - Ta beseda je: "ljubezen"

20 Kar je zgrabila vaša ljubezen, to bo zgrabilo tudi vaše življenje! Če je vaša ljubezen prevzela samo sebe, ste s tem svoje življenje naredili za sužnja samih sebe. Ker pa vaše življenje ni nič drugega kot vaša ljubezen sama, si je vaša ljubezen s tem na roke in noge nataknila okove in se splazila v temno sobico lastne domišljavosti!

21 Če pa je vaša ljubezen došla Mene, ki sem sam najsvobodnejše življenje, je s tem došla tudi največjo svobodo in se z največjo svobodo Mojega večnega, edinega in resničnega življenja tudi osvobodila, ter sama postala svobodna, kakor je svobodno tudi življenje, ki ga je došla.

22 Ta uvodni razmislek je potreben za razumevanje tega, kar sledi. - Pred kratkim ste se sprehodili do izvira, ki ga imenujete "izvir Andritza". - Zdaj se postavlja vprašanje, kaj ste tam videli? - Videli ste čisto vodo, ki je tiho prihajala iz zemlje. Tudi, če niste opazili večjih lukenj v zemlji, iz katerih se voda, ki izvira iz notranjosti zemlje, dviga na

površje, ste zagotovo vsaj pomislili, da se tiho pretaka skozi pesek in druge zdrobljene kamnine. Poleg tega ste opazili posebno zeleno rastlino, ki pogosto raste pod vodo. Videli ste tudi kamne in ribe ter vse druge znane predmete. Toda za zdaj bomo vse to pustili ob strani, ker ste z Mojim dovoljenjem že prejeli naravno bistvo iz samega izvira in ker bo o vodi in drugih naravnih predmetih tako in tako podrobno govora na pravem mestu.

23 Glede posebne koristnosti tega izvira pa vam povem, da bi ta izvir, če bi ga spremenili v primerno kopališče, imel skoraj enako kakovost kot bazen blizu Jeruzalema, ki ga poznate in v njem bi lahko ozdraveli mnogi slabotni in revmatski ljudje. Izvirov je veliko, vendar vseh ne spremlja vedno zaščitni angelski duh. Ta izvir pa je, kot že veste, dobil takšnega duha. Zato ima tudi posebno zdravilno moč! - To je naravna uporabnost tega vira!

24 Duhovno gledano pa vam izvir kaže, da naj vsakdo enako tiho izstopi iz sebe skozi majhne odprtine, da ne bi z neumno naglico zameglil življenja v sebi in bi ga luč milosti lahko razsvetlila do najglobljih globin. Tako bi bilo vse vaše življenje polno živih upov. Tako kot je ta izvir porasel z lepimi, svetlo zelenimi zelišči, tako se bodo tudi vaša skromna spoznanja kot živahne ribice v tej pomladi prosto gibale v vse smeri v svetlih vodah vašega življenja. Slabotni trst se bo pokazal le na zunaj, saj bo globina njegovega življenja svobodna, da bo v vsakem trenutku sprejemal žarke milosti do svojih najglobljih globin.

25 Tudi celotno nadaljnje sledenje tega izvira vam kaže, da človeku, ki preveč porablja svojo moč za vsakdanji kruh, postane voda njegovega življenja vedno bolj kalna. Prav tako ste opazili, da ta zelo čista voda ni več tako čista, ko v pol ure spravi v pogon več mlinov. Rekli boste: "Ali ni prav, če njene moči koristno uporabimo in je zato na tem potoku zgrajenih več mlinov?" - O, temu sploh ne nasprotujem, razen nekaterim mlinov, kjer se ne proizvaja bela, ampak črna hudičeva moka. Prav tako ne želim reči, da ne smete uporabljati njene moči za časne koristi, ampak le, da jo morate uporabljati pravično v skladu z Mojo voljo.

26 Kakor je namreč že v samem izviru dodeljena njegova uporabnost, tako je dodeljena tudi vsakemu človeku, če jo le spozna in ravna v skladu z njo. Toda, če uporabljamo dane moči za nepotrebne stvari in celo za slabe stvari, glejte, to je tisto, kar na koncu naredi vodo življenja motno.

27 Zato na potoku vašega življenja ne gradite preveč "mlinov", še najmanj pa "praškastih mlinov"; tako bo vaš potok vedno ostal tako čist, kot je bil od svojega nastanka. Ko se bo potem združil s tokom večnega življenja, bo jasen in čist, kot je sam tok, združil se bo z njim in tekel bo proti morju milosti Mojega lastnega, večnega,

najbolj čistega življenja. Amen.

Jaz, vaš Oče, vam to govorim za majhno, dobro urejeno lekcijo! Amen.

Jakob Lorber

Nebeški darovi 1